

MYSTIKA SETKÁNÍ

Papež František

Možná papež František nebyl první, kdo mluvil o „mystice našeho my“, ale byl první, kdo jí dal četnými výrazy takový význam: mystika setkání, mystika společného života, mystické bratrství, mystika přiblížení se k druhým, spiritualita našeho „my“ atd. Několika náčrty ukázal požadované postoje, teologické základy a důsledky. I když je tento výběr zhuštěný, snaží se zprostředkovat představu skutečného rozměru tohoto tématu a jeho odůvodnění. Po třech úryvcích z Evangelii gaudium následují úryvky určené různým příjemcům, vyjádřené různými literárními druhy.

„Dnes, kdy síť a nástroje lidské komunikace dosáhly neslychaného rozvoje, vnímáme výzvu k tomu, abychom objevili a sdíleli „mystiku“ společného života, kdy se umíme smísit s ostatními, setkávat se s nimi, brát je do náruče, vzájemně se podepírat a být součástí toho poněkud chaotického davu, který se může proměnit v opravdovou zkušenost bratrství, v solidární karavanu, ve svatou pouť. (...)

Křesťanský ideál bude vždycky vybízet k překonávání podezření, stálé nedůvěry, strachu z toho, že budeme napadeni, a obranných postojů, které nám vnucuje nynější svět. Mnozí se snaží unikat před druhými do pohodlného soukromí nebo vybraného okruhu těch nejbližších a popírají skutečnost sociální dimenze evangelia.“ (EG, 87-88)

„Je nezbytné dopomáhat k poznání, že jedinou cestou je naučit se správně a bez vnitřního odporu setkávat se s druhými, vážit si jich a přijímat je jako své souputníky. Nebo ještě lépe: jde o to, abychom se naučili objevovat Ježíše ve tváři druhých, v jejich hlase, v jejich požadavcích. Znamená to též naučit se také trpět v náruči ukřižovaného Ježíše, když snášíme nespravedlivé útoky nebo nevděčnost, a nikdy neochabovat v rozhodnutí budovat bratrské vztahy.

Zde je pravé uzdravení, poněvadž tím postojem k druhým, který nám skutečně přináší uzdravení namísto nemoci, je mystické, kontemplativní bratrství, které dokáže vzhlízet k posvátné velikosti bližního, dovede objevovat Boha v každé lidské bytosti, umí snášet nesnáze společného života přilnutím k lásce Boží, dovede otevřít srdce božské lásce a usilovat o štěstí druhých, jako o ně usiluje jejich dobrý Otec.“ (EG, 91-92)

„Benedikt XVI. řekl, že zavírat oči před bližním činí člověka slepým i vůči Bohu“ (Deus caritas est 16) a že láska je vlastně jediné světlo, které stále znovu prozařuje temný svět a dává nám odvahu žít a jednat“ (tamtéž, 39).“ Když tedy prožíváme mystiku blízkosti vůči druhým s cílem usilovat o jejich dobro, naše nitro se rozšiřuje, aby mohlo přijmout od Pána ty nejkrásnější dary. Pokaždé, když se v lásce setkáváme s lidskou bytostí, stáváme se schopnými objevit něco nového o Bohu. Pokaždé, když otevřeme oči, abychom rozpoznali druhého, naší víře se dostává více světla, abychom byli schopni poznat Boha.“ (EG, 272)

„Navážu na tvé poslední slovo, abych mluvil o jedné věci. (...) Řekl jsi: „Mystika setkání.“ Setkání. Schopnost se setkat. Schopnost vnímat a naslouchat druhým. Schopnost společně hledat cestu, metodu, mnoho věcí. Toto setkání. A znamená to také neděsit se, neděsit se ničeho. Dobrý pastýř se nesmí děsit. Může snad pociťovat bázeň, ale nikdy se nesmí děsit. Ví, že mu pomáhá Pán. To je setkání s lidmi, kterým máš pastoračně sloužit. A pak je tu také setkání s biskupem. Setkání s biskupem je důležité. Důležité je také, aby se biskup nechal navštívit. (...) Především vám však chci říci jednu věc: setkávání mezi kněžími, mezi vámi. Kněžské přátelství: to je poklad, poklad, který máte pěstovat mezi sebou.“¹

„Prožívejte mystiku setkání: „schopnost vnímat a naslouchat jiným lidem. Schopnost společně hledat cestu, hledat způsob“; nechte se osvětit vztahem lásky, který pulzuje mezi božskými osobami (srov. 1 Jan 4,8), jako vzorem každého mezilidského vztahu.“²

„Z tohoto životadárného a radostného soustředění na Boží tvář, která nám byla ukázána v Ježíši Kristu jako tvář nekonečně milosrdného Otce (srov. Ef 2,4), vyplývá osvobozující a zodpovědná zkušenost, abychom jako církve žili mystiku společného života, mystiku blízkosti (srov. EG, 87 a 272), která se stává kvasem onoho univerzálního bratrství, které dokáže vzhlízet k posvátné velikosti bližního, dovede objevovat Boha v každé lidské bytosti, umí snášet nesnáze společného života přilnutím k lásce Boží, dovede otevřít srdce božské lásce a usilovat o štěstí druhých, jako o ně usiluje jejich dobrý Otec“ (EG, 92). Z toho vyplývá, že máme naslouchat v srdci a nechat znovu zaznít v mysli výkřik chudých země, aby se zkonkretizoval sociální rozměr evangelizace“ (srov. EG, kap. 4).“³

„Posvěcování je společná cesta, po boku s ostatními. To je patrné na některých společenstvích světců. (...) Podobně existuje mnoho svatých manželských párů, v nichž každý z manželů byl nástrojem posvěcování toho druhého. (...) Společenství je povoláno k tomu, aby vytvářelo teologický prostor, v němž každý může zakoušet mystickou přítomnost zmrtvýchvstalého Pána⁴. Sdílením Slova a společným slavením eucharistie se stáváme víc bratry a sestrami a jsme proměňováni ve svaté a misionářské společenství. V něm také vyrůstají autentické mystické zkušenosti, které lze ve společenství zakoušet, jako tomu bylo u svatého Benedikta a svaté Scholastiky nebo v ušlechtilém duchovním setkávání, které spolu prožívali svatý Augustin a jeho matka svatá Monika.“ (Gaudete et exsultate, 141-142)

„Charisma jednoty je prozřetelnostním podnětem a mocnou pomocí k tomu, abychom prožívali tuto evangelijní mystiku našeho ‚my‘, a tudíž kráčeli společně dějinami mužů a žen naší doby jako ‚jedno srdce a jedna duše‘ (srov. Sk 4,32) a v konkrétní lásce objevovali, že k sobě navzájem jsme údy‘ (srov. Řím 12,5). Právě za toto Ježíš prosil Otce slovy: ‚Ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě‘ (Jan 17,21) a sám na sobě nám ukázal cestu až do naprostého sebedarování v propastném ponížení kříže (srov. Mk 15,34; Flp 2,6–8). (...) Tuto „spiritualitu našeho ‚my‘ byste měli rozvíjet, protože nás zachrání před veškerým sobectvím a egoistickými zájmy.“⁵

z časopisu Ekklesia 2 /1-2019/ vybrala -BM-

¹ Promluva k rektorům a studentům římských papežských kolejí, 12. 5. 2014.

² Apoštolský list všem zasvěceným osobám u příležitosti roku zasvěceného života, 21. 11. 2014.

³ Apoštolská konstituce Veritatis gaudium, 29. 1. 2018, úvod 4 a) – vlastní překlad.

⁴ Jan Pavel II., Posynodální apoštolská exhortace Vita consecrata (25. března 1996), 42.

⁵ Pastorační návštěva v Loppianu, 10. 5. 2018 (viz www.focolare.cz).

STALO SE: „BYLA JSEM UZDRAVENA KARDINÁLEM NEWMANEM“

Několik modliteb k blahoslavenému Johnu Henrymu Newmanovi se stalo „stálým dialogem“ a poté zoufalou reakcí na těžký stav Melissy Villalobosové z Chicaga. Její uzdravení, které zachránilo život jí i jejímu nenarozenému dítěti, bylo uznáno jako zázrak, potřebný pro kanonizaci tohoto britského kardinála z 19. století. Papež František I. července oznámil, že 13. října 2019 prohlásí blahoslaveného Johna Henryho Newmana za svatého (viz *Zprávy z vatikánské kuchyně – pozn. ZJ 295*).

Dvaadvaceticetiletá Villalobosová, matka sedmi dětí, vyprávěla svůj příběh reportérům *Chicago Catholic* a řekla: „V roce 2011 mně manžel přinesl domů několik svatých obrázků, na nichž byl vyobrazen kardinál Newman. Nechala jsem je v domě a modlila jsem se k němu krátké modlitby za to, co naše rodina tehdy potřebovala – za děti, za manžela, za sebe. Začínala jsem s ním navazovat soustavný rozhovor.“ Její modlitby vyústily roku 2013 v zázrak, když v prvním trimestru těhotenství začala krvácet. Tehdy měla čtyři děti ve věku 6, 5, 3 a 1 rok a její předchozí těhotenství skončilo spontánním potratem. „Když jsem šla k lékaři, vyšetřil mě ultrazvukem a řekl, že se placenta částečně oddělila od děložní stěny, takže v placentě se vytvořila díra, kterou unikala krev. Doporučil mně klid na lůžku.“

V pátek 10. května 2013 přijela na pohotovost, protože se krvácení zhoršilo. Lékař řekl, že je pravděpodobné, že potratí, ale pokud dítě přežije, zřejmě se narodí předčasně, protože bude malé. Její stres se ještě zvýšil v důsledku toho, že její manžel David musel odjet na povinnou pracovní cestu. „Ve středu ráno jsem se probudila v posteli v kaluži krve. Manžel už byl v letadle na cestě do Atlanty. Nechtěla jsem volat ambulanci; kdo by se postaral o děti, kdyby mě odvezli do nemocnice? Přichystala jsem snídani a šla nahoru do patra, což jsem opravdu neměla dělat. V koupelně jsem se vyčerpáním a zoufalstvím zhroutila na podlahu. Uvědomila jsem si, že u sebe nemám mobil k přivolání pomoci“. Doufala, že některé z dětí přijde do koupelny, ale neslyšela je a to ticho ji ještě více znepokojovalo. S myšlenkami na to, že možná přijde o své nenarozené dítě, s obavami o děti a s představou, že by mohla zemřít, vyslovila osudovou modlitbu: „Kardinále Newmane, prosím, ať se krvácení zastaví. Přesně tak zněla moje slova. A hned poté, jakmile jsem tu větu vyslovila, krvácení ustalo.“

Vstala z podlahy, přesvědčila se, že už skutečně nekrváčí, a poděkovala: „Děkuji, kardinále Newmane. Děkuji. Potom koupelnu naplnila vůně růží, nejsilnější vůně růží, jakou jsem kdy ucítila. V tu chvíli jsem si pomyslela: ‚Ach, Bože! Moje dítě je v pořádku. Já jsem v pořádku. Moje čtyři děti jsou v pořádku. Všichni jsme v pořádku‘ a řekla jsem znovu: Děkuji, kardinále Newmane!“ uzavřela svoje vyprávění Villalobosová.

Její uzdravení bylo odpoledne potvrzeno ultrazvukovým vyšetřením. Lékař jí řekl, že vše je „v naprostém pořádku“. Dcera Gemma se narodila 27. prosince 2013, byla donošená a vážila 3,80 kg. Neměla žádné zdravotní problémy.

Catholic Herald

Kardinál Newman byl 13. října 2019 v Římě svatořečen.

článek RC Monitor pro Poutník upravil a doplnil Zdeněk Ježek

Z Vatikánské kuchyně

Papež František k augustiniánům: Kořeny a tradice jsou zárukou budoucnosti (12. 9. 2019)

Vatikán. „Nikdy se neodtrhnout od kořenů za účelem modernizace, to by byla sebevražda“ – řekl Petrův nástupce na dnešním setkání s účastníky generální kapituly Bosých augustiniánů.

František k biskupům: Nechtějte se utvrzovat od těch, které máte utvrzovat vy (12. 9. 2019)

Vatikán. „Zmatená bude církev, ztratí-li životodárnou něžnost dobrého Pastýře“ – řekl Petrův nástupce na setkání se 130 katolickými biskupy východních obřadů, kteří byli jmenováni během uplynulého roku.

Papež vyzval italské dráhy k etickému přístupu ke každodenním cestujícím (16. 9. 2019)

Vatikán. Po 10 letech od zavedení vysokorychlostních spojů přivítal papež vedení a zaměstnance italských drah. „Pokrok v této oblasti je senzační. Ale všichni si zaslouží cestovat pohodlně a důstojně,“ dodal.

Blahořečen P. Richard Henkes – spoluvězeň kardinála Berana v Dachau (16. 9. 2019)

Německo. V Limburku proběhla beatifikace P. Richarda Henkese, palotina, který během II. světové války působil na území ostravsko-opavské diecéze. Do Československa utekl před službou ve Wehrmachtu.

Soucit je jazykem Boha (17. 9. 2019)

Vatikán. „Soucit umožňuje vidět realitu takovou, jaká je“ – kázal papež při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. „Je to Boží jazyk, zatímco jazykem lidským bývá nezřídka lhostejnost.“

In vitro pro samotné matky a lesbické páry: Uspokojování tužeb za každou cenu! (18. 9. 2019)

Francie. Francouzi by měli vyjít do ulic. „Je to jejich povinnost!“ řekl předseda francouzské biskupské konference. 6. října pak byla v Paříži masová demonstrace hnutí Manif pour tous.

Ratzingerovi bývalí žáci pozvali poprvé v historii veřejné setkání (18. 9. 2019)

Vatikán. „Současné výzvy kladené služebnému kněžství“ – takové je téma veřejného sympozia, které zorganizoval kruh bývalých studentů a doktorandů Josepha Ratzingera, emeritního papeže Benedikta XVI.

Papež František: Kanonické právo je pro ekumenický dialog zásadní (19. 9. 2019)

Vatikán. Synodální a ekumenický význam kanonického práva připomněl papež v promluvě k členům „Společnosti pro právo východních církví,“ založené před 50 lety slovinským jezuitou P. Ivanem Žužkem.

Ve Skotsku je stále ještě mnoho víry a poutě relikvií sv. Terezie z Lisieux to dosvědčují (19. 9. 2019)

Skotsko. Po tři týdny putovaly relikvie sv. Terezičky po skotských diecézích a přitahovaly velké zástupy věřících (i 20 tisíc), zejména mnoho mladých. Byly i v největším skotském vězení v Glasgow.

Papež František: Eutanazie nevyjadřuje lidskou svobodu (20. 9. 2019)

Vatikán. „Nejhlubší potvrzení lékařské profese spočívá ve stále platné Hippokratově přísaze; každý lékař musí pracovat s absolutní úctou k lidskému životu a jeho posvátnému charakteru,“ řekl papež.

Když není biskup blízko lidem, zaplétá se do ideologií (21. 9. 2019)

Vatikán. Při ranní eucharistii v Domě sv. Marty požádal Petrův nástupce o modlitbu za kněze a biskupy, které vyzval k vytváření několika blízkých vztahů.

Francouzská lékařská akademie proti zákonu o oplodnění „in vitro“ bez otce (23. 9. 2019)

Francie. 21. 9. 2019 vystoupila s vážným varováním Francouzská lékařská akademie. Připomíná, že postava otce sehrává podstatnou roli v rozvoji dítěte a utváření jeho osobnosti.

Papež vyzval členy Katolického svazu italského tisku: Buďte hlasem svědomí! (23. 9. 2019)

Vatikán. „Žurnalistika musí být s to rozlišovat dobro od zla, lidské volby od těch nelidských! Pravdomluvnost za každou cenu nesouzní s církevním magisteriem,“ uvedl papež František.

Římský biskup přijal zástupce Mezinárodní federace ledního hokeje (27. 9. 2019)

Vatikán. Hokej jako týmová hra dobře vyjadřuje radost z pospolitosti. A tutéž radost z krásy sportu zakouší také mezinárodní publikum v hledišti, řekl papež delegátům Mezinárodní federace ledního hokeje.

Břevnovský arcipat: Ve šlépějích svatého Václava jít k Bohu a bližnímu (30. 9. 2019)

Vatikán. Také letos zazněl Vatikánskou bazilikou svatováclavský chorál, kterým se čeští krajané a poutníci duchovně připojili ke staroboleslavským oslavám. Hlavním celebrantem byl P. Petr Prokop Siostrzonek.

Papež schválil dekret, uznávající zázrak na přímluvu kardinála Wyszyńskiego (3. 10. 2019)

Vatikán. Otevírá se cesta k beatifikaci jedné ze symbolických postav protikomunistického odporu v Polsku, kard. Stefana Wyszyńskiego (1901-1981), polského primase a mentora sv. Jana Pavla II.

Papežův list k biskupům: Přičiňte se o nový evropský humanismus (4. 10. 2019)

Vatikán. Skrze lásku můžeme dýchat svobodně. Nestaví totiž lidi proti sobě na způsob novodobých populismů, nýbrž dovoluje nám, abychom v nouzi nejposlednějších zahlédli svou vlastní bídu a křehkost.

Jmenování: brněnský rodák, kardinál Michael Czerny (5. 10. 2019)

Vatikán. Kardinál Michael Czerny se narodil v Brně v roce 1946 a přestože již od dvou let žil s rodiči v Kanadě, zaslouží si naši pozornost; patří k blízkým spolupracovníkům papeže Františka.

Papežovo varování: Dejte si pozor, abychom nekladli ideologii namísto víry (8. 10. 2019)

Vatikán. Papež dnes varoval před podmiňováním křesťanské víry. Hovořil o křesťanech, kteří všechno posuzují úzkoprsce, zatímco Pán ke všem lidským skutečnostem přistupuje milosrdně, protože nabízí spásu.

Václav Havel a don Luigi Giussani: Moc bezmocných v italském parlamentu (10. 10. 2019)

Řím. Málokdo ví, že esej Václava Havla „Moc bezmocných“ vyšla tiskem Itálii a že o její šíření mezi místní mládeží se zasloužil zakladatel hnutí Comunione e Liberazione, italský teolog Luigi Giussani.

pro Poutník vybral Zdeněk Ježek

AKCE PRO MLADÉ

Milí mladí farníci – mládežníci – pro ty, kteří rádi podpoří dobrou věc, připomínám přihlašování na SUMMERJOB 2020, bývá to vždycky hodně rychle plné, takže kdo by měl zájem se účastnit, hlídejte si to. Pro ty, kteří to nestihnou, již vznikly i další aktivity podobné SummerJobu, např. Den dobrovolnictví apod.

A jednou z dalších zajímavých akcí je camp Go4peace (čti gou for pís).

Mezinárodní camp Go4peace v České republice

Letní akce pro mládež z různých evropských zemí proběhla letos za účasti 120 mladých v Brně. Po jejím skončení jsme měly možnost položit pár otázek některým organizátorům a dobrovolníkům z České republiky.

Jak byste charakterizovali tuto akci?

P. Tomáš Žižkovský: Jde o mezinárodní setkání pro mládež zhruba mezi 16 a 26 lety. Každý přináší jinou kulturu a další rozdíly a všichni společně chceme tyto bariéry překonávat. Pak je možné navazovat krásná přátelství, hledat spíše to, co nás spojuje, než to, co nás rozděluje.

Setkání trvá deset dní, kdy společně pomáháme v různých charitativních organizacích, tentokrát například v pěti domovech pro seniory, v centru pro lidi se zdravotním postižením Kociánka, v kavárně Unie neslyšících nebo v Diakonii českobratrské církve. Celý tento camp je zaměřen na žití evangelia v praxi. Ráno jsme program vždy začínali četbou úryvku z evangelia, ze kterého náš hlavní organizátor a zakladatel Meinolf Wacker, německý římskokatolický kněz ve farnosti Kamen (u Dortmundu), fokolárín, vybral slovo na den – krátké heslo, které připomíná, co Ježíš řekl, a vede k zamyšlení, jak ho uchopit pro dnešek.

Tentokrát jste byli v Brně. Kolik lidí se setkání zúčastnilo? A z kolika zemí?

Maruška Ambrozková: „Letos to bylo větší než minulý rok, sešlo se nás okolo 120 ze 14 zemí Evropy, ale 17 světových národností.“

Jak vznikla celá tato iniciativa?

P. Tomáš Žižkovský: Naprosto nevinně a neplánovaně. Otec Meinolf začal původně s několika mladými z Německa pomáhat obětem občanské války (1992-1996) v Bosně a Hercegovině. Obnovování rozbořených domů a budování vztahů přinášelo místním lidem ztracenou naději. Tuto pomoc tam poskytovali během prázdninových campů asi dvacet pět let, než se přímo v Sarajevu podařilo vybudovat velké centrum pro mládež Jana Pavla II. Po vzniku této místní soběstačnosti měli organizátoři za to, že tato myšlenka by mohla pokračovat i jako symbol míru do dalších zemí. Mezinárodní campy Go4peace tedy probíhaly v minulých letech už v Německu, Albánii a loni v Polsku.

Během konání těchto akcí se postupně vytvořil název pro tato setkání „Go4peace“. Je to snaha, podle slov svatého papeže Jana XXIII., usilovat o mír na zemi ve všech rovinách. I my tedy chceme pomoci setkání předávat dál podobný styl života, šířit pokoj a mír v srdcích lidí a budovat dobré vztahy. Vždy se hledá vhodné zázemí pro takový mezinárodní camp a já jsem pozval akci Go4peace do Brna. Byl jsem překvapen, že to vyšlo už letos. Určitě to stálo za to!

Již v samotném názvu akce je výzva k šíření pokoje. Jak tuto výzvu vnímáte?

P. Tomáš Žižkovský: Pro nás slovo „pokoj“ neznamená jen ten neválečný mír. Mír se buduje tím, že každý člověk nejdřív začne sám u sebe, ve svém srdci. Snažíme se o to skrze víru a žití evangelia. Pak teprve se to dá předávat těm druhým. Pro mě je velkým svědečtím přátelství mladých lidí ze zemí s opačnými politickými názory. Pořád je jim vnucována myšlenka: „Toto jsou naši nepřátelé.“ V našem kempu byli tito mladí ze začátku vůči sobě opatrní, ale na konci jsem viděl, jak spolu tráví čas a srdečně se objímají. Takže politika jde vlastně mimo celé toto setkání. Mnohem důležitější je, jací jsme a co nás pojí.

Jaká je vaše osobní zkušenost s Bohem a žitím evangelia, kterou si odnášíte z tohoto setkání?

Maruška Ambrozková: Mě myšlenka žití nějakého slova z evangelia oslovila už minulý rok, kdy jsem byla na tomto setkání poprvé. Často si jako křesťané říkáme, že bychom měli žít podle evangelia. Otázka zní, jak to uvést do praxe v dnešní době? Tady se to učíme krůček po krůčku. Letošní mota dodávala odvalu a vybízela k otevřenosti. Mě zvláště oslovilo: *Give good words (Šíř dobrá slova)* a *Don't stop giving (Nepřestávej dávat)*. Tato slova mě povzbuzovala jít dál i přes veškerou únavu.

Jaká byla práce v organizačním týmu?

Maruška Ambrozková: Mým hlavním úkolem bylo koordinovat workshopy. Rozdělovala jsem účastníky do pracovních skupin podle jejich přání a také podle přání různých organizací. Snažila jsem se co nejlépe vyhovět co nejvíce lidem.

Hanka Veverková: Já jsem byla ve skupině stravování. Bylo to náročné, každý den jsme museli jezdit na nákupy a připravovat jídlo. Přesto jsem chtěla naplno sloužit druhým. Z programu mě oslovilo, že v sobotu přijeli naši přátelé a společně jsme tvořili večer chval. Taky jsme chystali oběd pro lidi bez domova, který spolupořádala komunita Sant'Egidio. Pro tyto lidi byl připraven program a jídlo. Povíдали jsme si s nimi a snažili jsme se, aby cítili skutečné přijetí.

Z čeho máte radost? A co naopak bylo těžké?

Luboš Brablec: Načerpal jsem tu duchovní živiny a povzbuzení. Pomáhá mi to uvědomovat si obyčejné maličkosti života, ve kterých vnímám, jak Bůh působí v nás a skrze nás ve světě. To je nádherné poselství, že každý den může člověk následovat Boha, který se nás dotýká právě v malých věcech.

Jsem vděčný za nová přátelství. Jako muzikant jsem měl radost, že jsem se mohl podílet na hudebním doprovodu při mších. Taky jsem měl možnost procvičit si angličtinu i konverzovat s polskými přáteli, se kterými si můžeme porozumět snadněji. Byli jsme rozděleni do mezinárodních skupin, takže přátelství bylo snadné navázat.

Tato akce trvá deset dní v létě. Jste mezi sebou nějak propojeni i během roku?

P. Tomáš Žižkovský: Ano, jsme propojeni přes internet. Máme aplikace, kde na každý den a měsíc je nějaké moto a k němu myšlenka otce Meinolfa. Také lidé přidávají na web svá svědectví, dojmy z akce a jak se jim to dařilo žít. Máme i skupinu na WhatsAppu a Facebooku, kde můžeme být v kontaktu a navzájem se povzbuzovat.

Kdyby se k vám někdo chtěl přidat a dozvědět se víc, co má udělat?

Hanka Veverková: Může si stáhnout aplikace ONWORD24 a ONWORD. Jedna je na každodenní mota, druhá na ta měsíční. Máme webové stránky www.go4peace.eu, kde může najít další informace a přihlásit se na akci. Dále funguje kanál na Youtube s názvem pieces4peace.

Lenka Jedličková a Marie Slavíková

POSTŘEHY PŘÍMÝCH ÚČASTNÍKŮ

Po týdnů plném workshopů přišla sobota. Misionářky z misijní rodiny Donum Dei umožnily, abychom v jejich restauraci *Živá voda* hned vedle katedrály ráno uvařili. Tak vzniklo chutné rizoto s teplými párky pro 300 lidí. Modlili jsme se, abychom se s bezdomovci setkali v postoji lásky, jako rovný s rovným. (...) Když pak mělo začít setkání na Kapucínských terasách pod domem, začalo pršet. Byl postaven jeden větší a tři menší stany. Tři bezdomovci byli již na místě. Jeden seděl na zemi. Oslovil jsem ho. Pil pivo. Rozuměl a mluvil anglicky. „Možná se ti moc nechce se mnou mluvit, protože jsem už zase pil pivo!“ řekl mi. Posadil jsem se k němu a začal rozhovor. Byl ještě mladý, tak kolem 35 let, dříve pracoval pro Volkswagen a pro BMW. Pak šlo doma všechno z kopce a on se ocitl na ulici. Měl rád hudbu a chodil na letní koncerty v Brně. Na mou otázku, jestli hraje na hudební nástroj, radostně odvětil: „Yes, ofcourse, guitar!“ (Ano, samozřejmě, na kytaru!) Rychle jsem mu přinesl kytaru. Začal hrát. Všichni přítomní mu naslouchali. Připojil druhou a třetí písničku. Pak se se zářivýma očima podíval na posluchače. Zamáčkl pár slz. (...) Marta z Norska připravila s malou skupinou pěkný výrazový tanec, který získal velký potlesk, stejně tak představení z Litvy (...). Najednou vytvořili všichni kruh a začali tančit kruhové tance. Bezdomovci a mladí lidé z celé Evropy. (...) Když jsme po třech hodinách začali uklízet, přišel Petr – onen mladý bezdomovec – ještě jednou za mnou, podíval se na mne a pevně mne objal. „Díky, že jste to pro nás udělali. Na tyto chvíle nezapomenu!“

P. Meinolf Wacker, Kamen (Německo), zakladatel campu

Jsem velmi vděčný, že jsem se letos mohl zúčastnit campu Go4peace. Pro můj duchovní život to bylo opravdu důležité, protože jsem našel čas a prostor, abych se zamyslel nad svým každodenním životem. Byl to dárek – spojilo to mladé lidi z různých národů. Naučil jsem se mnoho – i praktického – a budu to aplikovat na Ukrajinské sociální akademii.

Sergej, Kyjev

pro Poutník připravila -BM-

SÁM

Děcko se snaží zavázat si tkaničku u bot. Rodiče či prarodiče se mu snaží být nápomocni. Jeho usilovná snaha je vyjádřená přesvědčivým zvoláním: „Já sám!“ Jak velká je dětská radost z prvních samostatných temp při zvládání plavání: „Já už plavu sám!“

Jaké úsilí a strádání musí horolezec vynaložit, aby stanul sám nebo ve skupině s dalšími odvážlivci na vrcholu velehory. Jak strhující a přitom vysoce motivující musí být pro něj pohled dolů do údolí pod sebe i ten panoramatický kolem sebe. Jen já a kolem ticho velehor.

Selfie. To jsem na fotce přeče já! Já sám!

Sebeprezentace a sebedůvěra nám dodává pocit síly. Zvládnou to! Jsem svým pánem, sám sobě šéfuji! Na rubu sebevědomí a sebedůvěry ale může být osamělost a opuštěnost. Osamělost nezávisí tolik na tom, kolik máme kamarádů, ale jak kvalitní jsou naše vztahy.

Společnost samostatnost a dravost jednotlivce podporuje, osobitost a originalitu oceňuje. Soutěživost provází novou generaci už od mateřské školy. Na konci puberty ale můžeme zjistit, že vedle nás žijí sebestřední egoisté. Zdolávání kariérního žebříku není sport, ale ambice a způsob jak vyniknout – mnohdy ostrými lokty – a prosadit se v náročném pracovním prostředí, ve společnosti a být takzvaně úspěšní. Matka Tereza říká: „Budete-li úspěšní, získáte některé falešné přátele a opravdové nepřátele.“

Sami ale přeče nejsme nikdy. On přišel, aby se nikdo necítil sám. Sestoupil až na dno lidské existence, skrze svoji nekonečnou bolest na kříži nám dal možnost, abychom my byli plni radosti. Je tu, je se mnou, rozumí mi, vede mě, povzbuzuje mě, záleží mu na mně, někdy dopouští příkoří či zkoušky. To aby mě otužil a abych pochopil, kde najdu plnost své radosti.

Zdálo by se, že i On byl sám. Duchem byl veden na poušť. Pobýval tam 40 dní opuštěn, sám. V Getsemanech se cítil sám, opuštěný. Při jeho zatčení učedníci dokonce utečou. Na kříži umírá opuštěn. I jeho matka zůstává pod křížem sama, opuštěná. Desolata. On, opuštěný, je ten, který se dává.

Nám dává soudržnost, laskavost, milosrdenství. V něm žijeme, pohybujeme se a jsme. I když si to neuvědomujeme.

Vše, co jsem a co se mě týká, má v Božím plánu svůj význam.

Dávající Bůh.

Nikdy nejsem sám.

Petr Ettler; pro Poutník připravila -BM-

AHOJ DĚTI!

Podzimní vítr má každoročně spoustu práce s „úklidem“ barevného listí ze stromů. Nejdříve řádně zavanout, aby listí lehčeji opadlo, pak jej zafoukat do všech skulin a koutů a občas nás pozlobit, když chceme spadané listí shrabat na hromadu a uklidit.

Jindy ale může být vítr náš kamarád. A to právě ve chvílích, kdy pouštíme papírové draky. To prostě bez větru nejde...

Jeden takový papírový drak se vesele vznášel nad krajinou, spokojeně poskakoval na dlouhém provázku a rozhlížel se do dále. Najednou přišel prudký porыв větru, smýkl drakem nad strom a provázek se zachytil za větev. Polekaný drak se snažil uvolnit, místo toho se však ještě více zamotal do větví. Začínalo se rychle šerit. S přibývajícím tmou se pomalu vytrácela naděje na vysvobození, ale naopak začalo přibývat malých světýlek na nedalekém hřbitově. Po chvíli to vypadalo jako celé moře a plamínek svíčky nechyběl snad na žádném hrobě. Krásná podívaná... a kolik naděje na opětovné setkání s našimi zemřelými z toho vyzařuje... Jsou Dušičky. Zdobíme hroby květinami, věnci, zapalujeme svíčky, modlíme se za naše zemřelé bližní a věříme, že také (tajenka).

A tu přečtete v obrázku s uvězněným drakem. Jeho ocas s papírovými mašličkami se propletl mezi větvemi a drak nemůže odletět. Vaším úkolem bude draka vysvobodit, což znamená vypsát postupně všechna písmena z mašliček od hlavy až po konec ocasu, který tím rozmotáte, a drak bude zase volný. Obrázek si můžete i vybarvit.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Listopad nejenže zakončuje celý liturgický rok, ale každoročně se může pochlubit velmi svátečním začátkem, protože hned jeho první dva dny jsou významné. První slavností Všech svatých a druhý svátkem Všech věrných zemřelých – Dušičkami.

Jiří Reinsberg ve své knize Probíhejte Jeruzalém a sviťte, kde jsou zachyceny krásné rozhlasové promluvy prostoupené humorem, věnuje jednu právě těmto dvěma „oslavencům“. Alespoň několik myšlenek z ní se do těchto dnů náramně hodí:

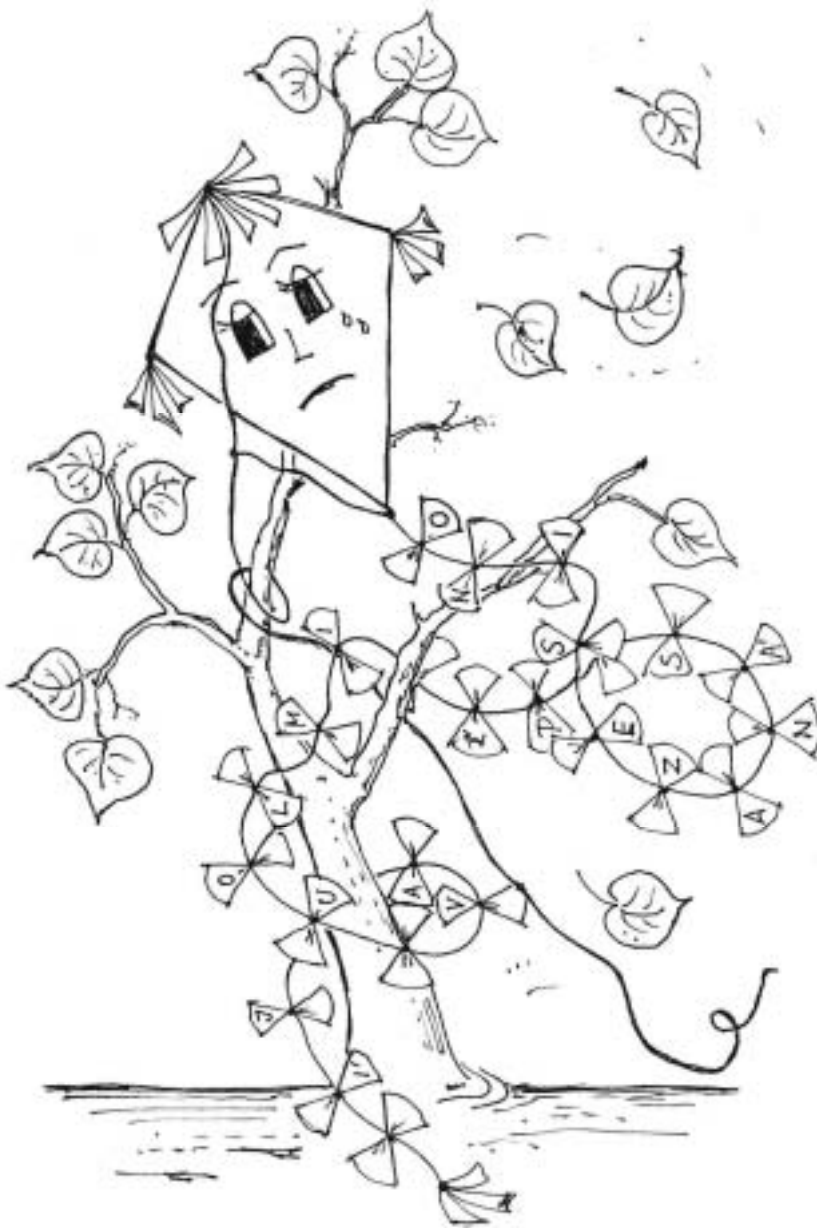
„Není to jen tak něco zbytečného. Je to vlastně svátek naší rodiny. Protože každý z nás má nějaké předky a ti předkové měli nějaký život. A ti předkové už jsou v dokonalém štěstí. Jak říkal nádherně jeden z poutníků po Evropě, Bernard z Clairvaux, oni se na nás těší a my na ně kašleme. A přitom ti všichni jsou i naši příbuzní. Třeba vás to ani nenapadne, ale jakmile zavřeme oči a setkáme se navzdýcky se svou trvalou existencí, setkáme se také se všemi, kteří se už do toho dostali, to je pochopitelné. Tam, kde byly hezké vztahy, občas slyšíte říct staršího člověka: „Kdybych si tak mohl aspoň půl hodinky popovídat se svým otcem nebo se svou matkou, kteří už dávno zemřeli, protože jsme si všechno nedopověděli.“ Mohli bychom to obrátit také na druhou stranu, i oni si říkají: „No tak, kdy už si dopovídáme všechny věci, co spolu máme, a rozvineme další?“...

Ti tam na druhém břehu jsou na nás zvědaví a těší se na nás... A je dobře, když o nich víme. Protože jsme s nimi spojeni. Všechno živé je mezi sebou spojeno. Všechno mezi sebou souvisí právě proto, že si to Někdo vymyslel. Protože ten Někdo to má všechno, řekl bych, doma v šuplíku. A v tom šuplíku jsme všichni: naši předkové, jejichž svátek slavíme slavností Všech svatých, také ti, co si zrovna teďka vyrovnávají svoje účty (jejich je den, kdy myslíme na všechny zemřelé), a nakonec i my ostatní, kteří se potáhneme listopadovými mlhami, budeme depresivní a budeme lítat po obchodech a shánět vánoční dárky...“

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z osmisměrky: Každý z nás má svého anděla strážného, aby HO PROVÁZEL ŽIVOTEM.

SVĚCENÍ VRCHOVSKÉHO KOSTELA II.

Po skočení svěcení v kostelíčku mladší kaplan P. Fr. Nožka německy a venku, na pokraji lesa starší kaplan P. Ignác Unzeitig, česky kázal. Tento na základě textu ze žalmu 126,1. „Nebude-li Hospodin stavěti domu, nadarmo pracovali, kteříž stavěli jej“ probral doby prvního křesťanství, kde nesměli křesťané se tak scházeti jako my dnes, jakou radost tedy z toho máme mít, a jak by si toho byli první křesťané vážili – ale i v skutku nynější křesťané si této svobody váží, neboť osvědčili to tímto valným shromážděním, čímž dokazují svoji úctu k Panně Marii a tak dobře činí, neboť kdo ctí Matku Páně, ten se v pravé víře nachází. Velice se tedy prohřešují proti spasení svých duší ti, kdož vyhledávají útěchy a pomoci ne u zdroje milosti, ale jinde – u nepřátel víry, jenž (dle II.Tim.4, 3,4.) zdravého učení nesnáší, ale podle svých žádostí shromažďují sobě *mistry*. A co jim to prospěje, když rozervou národ a půjdou za Místrem, – odtrhnou se od Říma? Snad jim víc vyroste? Snad jim Pán Bůh víc požehná? Snad půjdou lépe obchody? – Ó nikoliv, rozpadnou se na církvíčky jako jinověrci, podkopávají potřebnou svornost a neposlouchají papeže ve věcech víry, budou poslouchati a věřiti, co jim každé číslo novin k věření představí, ať jest to pravda neb není.

Po ukončeném kázání oběm říkala se v kapli litanie loretánská a po ukončené pobožnosti, anot' se připozdívalo a mnozí z daleka byli přišli, až od Rychnova, rozcházely se opět průvody, s Bohem sobě vespolek dávající, k milým dědinám svým. Hlavní průvod Čermnenský v témž slavnostním pořádku vrátil se do chrámu farního, kde v 7 hod. večer konala se slavnost udělení svátostného požehnání.

V skutku, Hospodin stavěl zde dům svůj. –

Jmění zakladatele Leopolda Fialy záleželo na otcovském podílu, v 12 zl. stě., kteréž ale jako oko v hlavě šetřil. Bedlivostí a pracovitostí v kamenictví a při svém poustevnickém životě uschráněl si tolik, že si pak koupil skromnou živnušku, na kteréž mu žehnal Hospodin, že mu neubývalo, ale vzrostlo jmění jeho až na 3200 zl. stě. Ale co jest to, aby mohl pomyslet na stavbu takovou, jakou provedl, neboť při nejmenším stojí ten kostelík 10.000 zl, nepočítaje v to roucha bohoslužebná a ostatní nářadí kostelní, kteréž se v slušném stavu a postačitelném množství zde nachází. Všecko to doplatili a snesli dobrodincové, domácí i přespolní, známí i neznámí, jeden každý poskytoval, čím ho Pán Bůh obmyslil a jak síly stačily, k provedení Mariánského díla, ano i řemeslníci rádi přispívali, obětující leckerý den práce své. Nevíce se vyznamenali potažní a povozní práci poskytující sedláci, jakož i ti, jenž stavivem všeho druhu nápomocni byli. Radost se dívat, když až na 5 hod. cesty přijíždějí, již o 2.hod. ráno vstávají, aby přispěli ku svěcení kaple a jako o závod jeden nad druhého pracující. Tu v pravém smyslu osvědčila se láska, a dokázala seč jest. –

A když nemohl jinak, tedy aspoň ve velmi snížené ceně dodal věc, o kterou kdo požádán byl, – a vše bez reptání, bez mrzutosti, ochotně, bez pomluv, bez stýskání, při dobré myšl: neboť veselého „dárce miluje Bůh“ (II. Kor. 9,7.) I volám z celého srdce, ve jménu zakladatelovu, ku všem těm mnohočetným dobrodincům, jenž jakýmkoliv způsobem štědrými se býti prokázali: - Odplata vaše hojná jest v nebesích.“ Neboť jestli Všemohoucí Pán ani číši vody studené bez odplaty nenechá, čím více odplatí všem dobře činícím k oslavení a veřejném vyznání Jeho nejsvětějšího jména!

Jde-li pak komu o to, že kostelík nemá postačitelného záduší, pravím, že netřeba ouzkostlivě pečovati o budoucnost. Byli dobrodinci a jsou a budete mít vřdycky mezi sebou dobrodince, kteréž vzbudí Hospodin, kdyby kaple ta jakoukoliv neobyčejnou, mimořádnou opravu potřebovala. Rozhlédněte se po milé vlasti, co tu jest kostelů zpustlých, sešlých, a nebo proměněných k neslušným účelům, jenž znamenité, postačitelné, zabezpečné záduší měly, – a ejhle – zub času nebo zloba lidská všecko strávila a zkazila, protož přejte nebes Královně tohoto místečka, když se jí zde zalíbilo.

Na hlavních dveřích této kaple jsou posud 3 prázdné výklenky, do nichž zakladatel chce dáti do prostředního sochu Panny

Pohled z roku 1885

Marie Cellenské, aby již zvenku každý okoloidoucí věděl, k čí ctí kostel ten zde vystavěn jest, – nač již ukazuje doleji pod výklenkem ve zlatě se skvoucí jméno „Maria“: do druhé sv. Michaela archanděla, strážce a obháje katol. církve, a do třetí sv. Mikuláše, patrona všech zbožných dobrodinců. Mimo to nade dveřmi nachází se zlatem psaný nápis:

„Tento dům Boží stavěl Hospodin skrze zbožné srdce dobrodinců“. PoChVáLena a uCtěna buDIž Marla, nyní I na VšeCky Věky! J.Št.K.

Toť vše co se týká svěcení kaple Na Vrších. V příštím čísle si budete ještě moci přečíst začátek článku o založení a historii poutního místa.

Lukáš Nastoupil

CO ČLOVĚKA POSKVRŇUJE?

Podle evangelia ne to, co do člověka vchází, ale co z něho vychází. Co z úst vychází, vystupuje ze srdce a to člověka – pokud vychází z nečistého srdce – poskvrňuje (srov. Mt 15,17–20). Na jiném místě nás Ježíš upozorňuje: „Každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zcizoložil ve svém srdci“ (Mt 5,27). Hřích se odehrává vždycky už v srdci, v úmyslu něco vykonat. Máme tedy vždycky usilovat o úmysly, o to, aby naše úmysly byly čisté, a podle nich řídit i usměrňovat své skutky.

V případě pokušení oka, nohy či ruky – o kterých Ježíš mluví na jiném místě – nemusíme skutečně své oko vyloupnout a svou ruku či nohu odseknout (srov. Mt 5,29–30). Takto to Ježíš v skutečnosti nemyslel. Protože to, co se nepoužívá, to, co se nezapojuje do činnosti, jakoby nebylo, jakoby bylo mrtvé či odseknuté. A proto o duchovním vyloupení či odseknutí je tady řeč, ne o fyzickém. Takže člověk koná zlé, ale i dobré věci už v srdci, ne až fyzicky. A tam se musí hned odseknout od všech špatných myšlenek a představ.

Z toho důvodu ani dobrý skutek nemůžeme konat jen fyzicky, když ho nekonáme i duchovně, tedy v mysli a v srdci. Například nestačí jen přijímat eucharistii, sloužit liturgii, modlit se jen mechanicky, konat dobro jaksi „fyzicky“, „materiálně“ bez toho, aby do celé té akce nebylo zapojeno srdce. Takové konání není důstojné a hodné toho, co se koná.

Lékem je snaha zapojit do naší činnosti celé srdce, celou mysl a vůli, abychom se dobrovolně Bohu oddali a obětovali. Je to někdy těžký boj, ale stojí za to bojovat. A pak se všechno jakoby zázračně promění. Je to působení Ducha svatého, který je život a dává našim skutkům hluboký smysl. Nejen skutky jsou život, ale i Duch, tedy v našem případě čistý úmysl, který našim skutkům dává pravou hodnotu, a ony pak zůstávají navěky.

+Ladislav Hučko

(Monsignore ThDr. RNDr. Ladislav Hučko, CSc je apoštolský exarcha řeckokatolické církve.)

převzato z časopisu RC Monitor; pro Poutník připravil Zdeněk Ježek

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Listopad 2019			
Pá 1. 11.	Slavnost Všech Svatých	19:00	Vašíčkovi 349
So 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	18:00	sl. K. Macháčková 242
Ne 3. 11.	31. neděle v mezidobí	8:00	Dvořákovi 406
		11:00	<i>Mše sv. zaměřená pro děti</i>
Ne 10. 11.	32. neděle v mezidobí	8:00	Řehákovi 283
		10:00	Kyšperkovi 381
Ne 17. 11.	33. neděle v mezidobí	8:00	Hejlovi 232
		11:00	Marešovi 409
Ne 24. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	8:00	Vágnerovi 102
		11:00	Macháčkovi 55
Prosinec 2019			
Ne 1. 12.	1. neděle adventní	8:00	pí. Kunertová 300
		11:00	Severinovi 342
Ne 8. 12.	2. neděle adventní	8:00	pí. Havlíčková 341
		11:00	Klekarovi 292
Ne 15. 12.	3. neděle adventní	8:00	Müllerovi 177
		11:00	Macháčkovi st. 60
Ne 22. 12.	4. neděle adventní	8:00	Zpěvákovi 195
		11:00	Motlovi 11
Út 24. 12.	Štědrý den	8:00	Faltusovi 356
St 25. 12.	Slavnost Narození Páně	8:00	Menclovi 193
		11:00	Macháčkovi ml. HČ 180
Čt 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	8:00	p. Filáček 332
		11:00	Málkovi 180
Pá 27. 12.	Svátek sv. Jana Evangelisty	18:00	Adamcovi 18
Ne 29. 12.	Svátek sv. Rodiny	8:00	Marešovi 172
		11:00	Macháčkovi ml. 60

POUTNÍK, LISTOPAD 2019

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.eu>, e-mail: dolnocermenska@farnost.eu

Uzávěrka příštího čísla je 14. listopadu 2019. Poutník vyjde 1. prosince 2019

Členové redakčního kroužku: E. Schlossár, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, P. Židek, T. Macháček, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.